

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 367

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 27 aprilie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
59.	— Lege privind ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003.....		Decizia nr. 122 din 16 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....
			6-8
Acord între Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II)	2		Decizia nr. 139 din 23 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330 ⁴ din Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă
			9-12
160.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003.....	2-5	Decizia nr. 148 din 25 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. 3 ⁴ din Codul de procedură penală
			12-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		234.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol.....
			14-30
		DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
		77.	— Decizie cu privire la concentrarea economică realizată prin achiziționarea de către LNM HOLDINGS NV a pachetului majoritar de acțiuni al Polskie Huty Stali Spolka Akcyjna din Republica Polonă
			31-32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003.

Art. 2. — Categoriile de cheltuieli ocazionate de aplicarea acordului prevăzut la art. 1, în condiții de reciprocitate, vor fi stabilite ulterior printr-o hotărâre a Guvernului și se vor asigura din fondurile de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 martie 2004.
Nr. 59.

A C O R D

între Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II)*

Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia, denumite în continuare *părți contractante*, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

În contextul implementării programului CEEPUS II va fi promovată cooperarea dintre părțile contractante în domeniul învățământului superior, în special cooperarea și mobilitatea interuniversitară.

Acțiunile programului CEEPUS II sunt prezentate în anexa nr. I care face parte integrantă din prezentul acord.

ARTICOLUL 2

(1) Pentru scopul prezentului acord, termenul *universitate* se aplică unei instituții de învățământ superior, recunoscută de autoritățile competente ale părții contractante ca aparținând sistemului său de învățământ superior.

Fiecare parte contractantă va prezenta anual o listă cu universitățile eligibile pentru participarea la programul CEEPUS II.

*) Traducere.

(2) Pentru scopul prezentului acord, termenul *an universitar* se aplică perioadei de la 1 septembrie până la 31 august a anului următor.

(3) Studenții înmatriculați în universități, indiferent de domeniul de studiu, sunt eligibili pentru a beneficia de sprijin în cadrul programului CEEPUS II, incluzând studiile de doctorat sau postuniversitare, dacă dovedesc că perioada studiilor sau a pregătirii profesionale, realizată în concordanță cu prezentul acord, la o universitate sau instituție gazdă, al cărei curriculum este compatibil cu cel al universității trimitătoare, reprezintă o parte a studiilor universitare ale studentului sau studentei respective.

În plus, programul CEEPUS II va sprijini mobilitatea cadrelor didactice din universități în scopul promovării cooperării internaționale interuniversitare și pentru a spori dimensiunea central-europeană a curriculei universitare.

Programul CEEPUS II nu va dezvolta activități de cercetare și dezvoltare tehnologică.

ARTICOLUL 3

(1) Un comitet mixt al miniștrilor, fiecare dintre ei reprezentând una dintre părțile contractante, este constituit prin prezentul acord. Comitetul mixt al miniștrilor va fi responsabil pentru toate etapele și deciziile necesare pentru asigurarea implementării și promovării programului CEEPUS II și pentru aprobarea rapoartelor de evaluare și restructurare a programului.

(2) Comitetul mixt al miniștrilor se va reuni cel puțin o dată pe an. Miniștrii care nu pot participa la reuniune vor fi reprezentați de înalți funcționari oficiali. Comitetul mixt al miniștrilor poate stabili o listă de înalți funcționari, care să decidă pentru acele probleme pentru care Comitetul mixt al miniștrilor i-a autorizat, în vederea pregătirii următoarei întruniri a Comitetului mixt al miniștrilor.

(3) Comitetul mixt al miniștrilor îl va alege pe unul dintre membrii săi ca președinte, pentru o perioadă de un an.

(4) Comitetul mixt al miniștrilor va depune toate eforturile pentru a ajunge, prin consens, la un acord privind toate deciziile menite să asigure implementarea și promovarea programului prevăzut în anexa nr. I. În cazul în care consensul nu poate fi realizat, problema va face obiectul unei decizii luate cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor Comitetului mixt al miniștrilor prezenți și votați.

(5) În legătură cu bugetul anual al tuturor părților contractante și cu cota lor de participare, respectiv numărul lunilor/bursă pe an universitar, pentru a facilita realizarea acțiunilor cuprinse în anexa nr. I, fiecare parte contractantă își va asuma un angajament. Comitetul mixt al miniștrilor va lua în unanimitate o decizie finală privind totalitatea angajamentelor.

ARTICOLUL 4

(1) Toate deciziile privind selecția proiectelor cuprinse în anexa nr. I (acțiunile 1–3) vor fi luate de către Comitetul mixt al miniștrilor sau de un grup de înalți funcționari oficiali, conform prevederilor art. 3. Cadre universitare sau alți experți vor fi consultați pentru a sprijini procesul de selecție.

(2) După intrarea în vigoare a prezentului acord, fiecare parte contractantă va nominaliza un oficiu național

CEEPUS, cu următoarele responsabilități, notificând această măsură Comitetului mixt al miniștrilor:

- popularizarea, în scopul promovării programului, în strânsă legătură cu Oficiul Central CEEPUS și cu celelalte oficii naționale CEEPUS;

- primirea candidaturilor;
- pregătirea acordării burselor pentru solicitanți;
- asigurarea unui loc de studiu pentru beneficiarii burselor;

- acordarea burselor (conform prevederilor anexei nr. I, acțiunea 4);

- organizarea plății burselor;

- primirea rapoartelor;

- realizarea evaluării naționale a programului;

- rapoartele anuale.

Fiecare parte contractantă va lua măsuri pentru ca oficiul său național CEEPUS să aibă la dispoziție toate mijloacele necesare care să-i permită îndeplinirea în bune condiții a atribuțiilor sale.

ARTICOLUL 5

(1) Oficiul Central CEEPUS va fi stabilit la Viena. Oficiul Central CEEPUS va avea capacitatea legală necesară pentru exercitarea funcțiilor sale. Oficiul Central CEEPUS, personalul său și reprezentanții părților contractante la Oficiul Central CEEPUS vor beneficia de privilegiile și imunitățile care sunt necesare pentru funcțiile respective.

(2) Secretarul general al Oficiului Central CEEPUS va fi ales pentru o perioadă de 5 ani, cu o majoritate de două treimi, de către Comitetul mixt al miniștrilor, la propunerea Republicii Austria. Secretarul general poate fi revocat înainte de termen prin decizia unanimă a Comitetului mixt al miniștrilor.

(3) Infrastructura necesară, incluzând salariile secretarului general și ale personalului Oficiului Central CEEPUS, va fi finanțată de către Republica Austria. Fiecare parte contractantă este îndreptățită să trimită, suplimentar, personal la Oficiul Central CEEPUS, pe cheltuiala proprie.

Secretarul general poate stabili normele de procedură ale Oficiului Central CEEPUS, notificând aceasta Comitetului mixt al miniștrilor.

(4) Oficiul Central CEEPUS va îndeplini numai funcția de coordonare și de evaluare, în timp ce părțile contractante vor avea puteri depline asupra bugetului lor național destinat mobilității și acțiunilor de schimburi cuprinse în anexa nr. I.

(5) În plus, Oficiul Central CEEPUS:

- va răspunde de dezvoltarea unei strategii comune de relații publice privind programul CEEPUS II și va oferi consultanță părților contractante în legătură cu publicațiile informative;

- va publica informații privind universitățile părților contractante, în scopul promovării mobilității universitare între acestea;

- își va asuma răspunderea pentru pregătirea unui raport anual și pentru realizarea unei evaluări generale a programului CEEPUS II;

- va face propuneri pentru dezvoltarea viitoare a programului CEEPUS II;

— se va ocupa de pregătirea și organizarea reuniunilor Comitetului mixt al miniștrilor, precum și de întocmirea minutelor acestor reuniuni;

— va sprijini, la cerere, implementarea deciziilor luate de Comitetul mixt al miniștrilor.

ARTICOLUL 6

(1) Părțile contractante vor depune toate eforturile pentru a evita orice restricții privind libera circulație și rezidența participanților la acțiunile de mobilitate cuprinse în prezentul acord.

(2) Părțile contractante au convenit să ia măsurile pe care le consideră adecvate, în conformitate cu legislația națională, astfel încât să fie eliminate toate obstacolele de ordin administrativ sau financiar și obținerea vizei și/sau a permisului de rezidență de către beneficiarii de bursă CEEPUS II.

ARTICOLUL 7

(1) Prezentul acord va rămâne în vigoare pentru o perioadă de 5 ani. El poate fi reînnoit pentru o nouă perioadă, conform înțelegerii dintre părțile contractante. O revizuire a prezentului acord poate avea loc înainte de încheierea celui de-al treilea an universitar după intrarea în vigoare a acestuia. Această revizuire va avea la bază o evaluare generală a programului CEEPUS II.

(2) Orice parte contractantă poate solicita în orice moment revizuirea prezentului acord. În acest scop se va înainta o cerere scrisă președintelui Comitetului mixt al miniștrilor și celorlalte părți contractante. Toate deciziile privind revizuirea prezentului acord vor fi luate pe baza deciziei unanime a Comitetului mixt al miniștrilor.

ARTICOLUL 8

(1) Prezentul acord va fi deschis pentru semnare la Zagreb, Croația, pe durata zilei de 9 martie 2003, de către Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia. Ulterior, acesta va fi deschis pentru aderare.

(2) Prezentul acord, precum și amendamentele la acesta vor fi supuse aprobării de către părțile contractante, iar documentele aprobate vor fi depozitate la Ministerul Educației din Republica Ungară, care va fi denumit în acest acord *depozitar*.

(3) Prezentul acord va intra în vigoare începând cu prima zi a celei de-a treia luni care urmează depunerii documentelor de aprobare de către cel puțin 3 părți contractante.

Pentru Republica Austria,
Barbara Weitgruber
Pentru Republica Bulgaria,
Vladimir Atanassov
Pentru Republica Croația,
Gvozden Flego
Pentru Republica Cehă,
Petr Kolar
Pentru Republica Ungară,
Peter Medgyes

(4) Orice stat care nu a fost menționat în paragraful (1) poate adera pe baza unei invitații unanime a Comitetului mixt al miniștrilor. Orice stat care dorește să devină parte contractantă poate notifica în scris depozitarului intenția sa.

(5) Depozitarul va informa toate părțile contractante despre notificările și documentele de aprobare primite.

(6) Pentru orice stat care a devenit parte contractantă după intrarea în vigoare a prezentului acord, participarea la activitățile programului CEEPUS II cuprinse în anexa nr. I va avea loc în conformitate cu prevederile adoptate în unanimitate de către Comitetul mixt al miniștrilor.

ARTICOLUL 9

Orice parte contractantă se poate retrage din prezentul acord în orice moment, adresând o notificare scrisă depozitarului. O astfel de retragere își va produce efectul după expirarea a cel puțin 6 luni de la data primirii de către depozitar a notificării de retragere; totuși Comitetul mixt al miniștrilor poate stabili o perioadă mai mare de 6 luni, dar mai mică de 12 luni, pentru intrarea în vigoare a retragerii notificate.

ARTICOLUL 10

(1) Orice diferend între două sau mai multe părți contractante ori între oricare dintre acestea și Oficiul Central CEEPUS privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord sau a anexei nr. I, care nu poate fi soluționat de către Comitetul mixt al miniștrilor, va fi supus arbitrajului, la cererea oricărei părți aflate în litigiu.

(2) Tribunalul arbitral va fi alcătuit din 3 membri. Fiecare parte aflată în litigiu va nominaliza un arbitru; primii 2 arbitri îl vor nominaliza pe un al treilea, care va fi președintele tribunalului arbitral.

(3) Tribunalul arbitral își va stabili sediul și propriile reguli de procedură.

(4) Decizia tribunalului arbitral va fi luată de către majoritatea membrilor săi, nefiind admisă abținerea de la vot. Această decizie va fi definitivă și obligatorie pentru toate părțile aflate în litigiu, fără drept de apel. Părțile se vor supune verdictului fără întârziere. În cazul unui diferend referitor la sensul sau scopul prezentului acord, tribunalul arbitral îl va interpreta, la cererea oricărei părți aflate în litigiu.

ARTICOLUL 11

Originalul prezentului acord, al cărui text în limba engleză este autentic, va fi păstrat de către depozitar.

Subsemnații, având deplină împuternicire în acest sens, am semnat prezentul acord.

Semnat la Zagreb, Croația, la data de 9 martie 2003

Pentru Republica Polonă,
Tomasz Goban-Klas
Pentru România,
Radu Mircea Damian
Pentru Republica Slovacă,
Ian Petrik
Pentru Republica Slovenia,
Lučka Lorber

CEEPUS II

Părțile contractante vor dezvolta și vor promova o rețea universitară în Europa Centrală, alcătuită din diverse rețele individuale. Obiectivele acestei rețele sunt încurajarea mobilității academice, în special mobilitatea studenților, în Europa Centrală, promovarea cooperării dintre universitățile din Europa Centrală, precum și inițierea de programe comune care să conducă la specializări certificate de diplome duble sau diplome cu antet comun.

Toate acțiunile CEEPUS II, cu excepția mobilităților efectuate în afara rețelelor, vor fi realizate în cadrul rețelelor CEEPUS II descrise în acțiunea 1.

Programul CEEPUS II va acorda prioritate rețelelor a căror activitate vizează dezvoltarea programelor de studii comune sau care își propun dezvoltarea de noi programe de studii comune. Comitetul mixt al miniștrilor va monitoriza progresele obținute în cadrul Procesului Bologna în acest sens și va adapta prioritățile programului CEEPUS II în conformitate cu acestea.

Acțiunea 1: Înfăptuirea și funcționarea unei rețele universitare în Europa Centrală

(1) O rețea va cuprinde cel puțin trei universități, două dintre ele aparținând diferitelor părți contractante, deși rețelele a căror activitate vizează dezvoltarea de programe de studii comune pot fi formate doar din două universități ale diferitelor părți contractante pentru o fază inițială, a cărei durată urmează a fi stabilită de către Comitetul mixt al miniștrilor. Totuși prioritate vor avea rețelele constând în mai mult de două universități ale diferitelor părți contractante.

(2) Orice universitate care dorește să facă parte dintr-o rețea CEEPUS II trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) perioadele de studii și/sau de pregătire practică efectuate la o universitate și/sau la o instituție participantă vor fi recunoscute în întregime de către instituțiile partenere;

b) se va urmări realizarea recunoașterii reciproce a studiilor în cadrul rețelei. Pentru aceasta se vor aplica Sistemul european de credite transferabile (ECTS) sau alte sisteme compatibile. În cazul studenților care lucrează la o teză sau dizertație, acest sistem se poate înlocui printr-o declarație a ambilor coordonatori, de la universitatea gazdă și de la cea trimitătoare, prin care se certifică faptul că stagiul de studii în străinătate se desfășoară în vederea realizării tezei, respectiv a dizertației;

c) în vederea facilitării mobilității studenților, cursurile și/sau prelegerile CEEPUS II se vor desfășura, de asemenea, în limba engleză, germană sau franceză.

Părțile contractante au convenit asupra promovării de cursuri de limbi străine aplicate prin acordarea de luni bursă în vederea organizării de cursuri pregătitoare de limbi străine aplicate în limba engleză, germană sau franceză, oferite de către rețele. Cursuri adiționale de limbă, în limba țării gazdă, pot fi oferite în cazul în care există această posibilitate;

d) studentul care efectuează stagii de studii în cadrul programului CEEPUS II va fi scutit de orice taxă de înscriere și/sau de școlarizare.

Acțiunea 2: Cursuri intensive

Părțile contractante convin să organizeze cursuri intensive care să îndeplinească următoarele condiții:

1. să atragă participanți din cât mai multe părți contractante posibil, inclusiv din țara gazdă. Participanții

sunt denumiți studenți și/sau lectori, profesori invitați și cadre didactice;

2. să fie clasificate în:

a) cursuri de vară, cu durata de cel puțin 10 zile lucrătoare, cu o tematică specifică și care să asigure obținerea de credite;

b) cursuri de pregătire intensivă, cu o durată de cel puțin 10 zile lucrătoare, pentru cadrele didactice tinere;

3. Congrese sau evenimente similare sunt excluse.

Acțiunea 3: Excursii studențești

Părțile contractante convin să organizeze excursii studențești, cu condiția ca aceste excursii să asigure obținerea de credite și:

1. să servească unui scop științific/artistic și să folosească o parte specifică a infrastructurii țării gazdă; sau

2. să servească unui scop științific/artistic și să fie organizate în comun.

Acțiunea 4: Sprijinul financiar acordat pentru asigurarea mobilității studenților și profesorilor

(1) Părțile contractante convin să acorde burse individuale studenților participanți la activitățile CEEPUS II descrise în acțiunile 1—3.

(2) Suport financiar va fi, de asemenea, acordat lectorilor, profesorilor invitați și cadrelor didactice, cu condiția ca aceștia să contribuie la cooperarea universitară transnațională și/sau la stabilirea unor măsuri de pregătire profesională corespunzătoare. Lectorii, profesorii invitați și cadrele didactice vor îndeplini o normă de predare de cel puțin 6 ore pe săptămână la universitatea gazdă.

(3) Burse vor fi acordate, de asemenea, studenților și absolvenților pentru pregătirea practică într-o întreprindere comercială, unitate de cercetare sau instituție guvernamentală din țara gazdă, cu condiția realizării unui proiect bine definit și structurat.

(4) Bursele pentru studenți pentru activitățile obișnuite de semestru se vor acorda pentru o perioadă de cel puțin 3 luni și de cel mult 10 luni. Stagii mai scurte vor fi permise doar pentru studenții care lucrează în vederea realizării unei teze sau dizertații.

(5) Bursele CEEPUS II pot fi acordate, de asemenea, studenților înscriși la o universitate CEEPUS II eligibilă și pentru care s-au făcut aranjamente speciale pentru studii, în afara unei rețele CEEPUS II (*freemovers*).

(6) Bursele CEEPUS II sunt burse „comprehensive”, respectiv burse menite să acopere costul întreținerii, cheltuielile pentru taxele de laborator conform uzanței din țara gazdă, de cazare și asigurare medicală de bază, pe durata șederii în țara gazdă. Bursele CEEPUS II vor fi acordate în funcție de costurile de întreținere din țara respectivă și vor fi protejate împotriva inflației.

(7) Întrucât nu constituie un transfer de fonduri, bursele CEEPUS II vor fi achitate de către țara gazdă, cu excepția cheltuielilor de transport, care vor fi plătite de către țara de origine a solicitantului.

(8) Valoarea nominală a bursei CEEPUS II definește „o lună bursă”. Toate părțile contractante vor anunța cotele lor pentru anul următor de studii la interval de un an. Minimul obligatoriu este de 100 luni bursă.

(9) Din programul CEEPUS II nu se suportă costuri suplimentare sau cheltuieli legate de scopuri de ordin organizatoric.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 martie 2004.
Nr. 160.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 122
din 16 martie 2004referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gian Siro Lupato și Societatea Comercială „LUPATO” — S.R.L. în Dosarul nr. 975/C/2003 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se prezintă autorii excepției, reprezentați prin avocat, precum și părțile Societatea Comercială „PERO GROUP” — S.R.L. și Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere” din Galați, lipsind partea Ramona Gaspar, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul autoarelor excepției susține neconstituționalitatea textului de lege criticat, arătând că, împrejurarea că acesta instituie un termen pentru introducerea contestației la executare numai pentru terțele persoane care pretind că au un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, impune concluzia că terții care au doar un drept de creanță împotriva debitorului nu pot formula contestație, așa încât li se încalcă dreptul de proprietate consacrat de dispozițiile art. 44 din Constituție, republicată. Se apreciază că, prin interpretarea care se dă textului, se restrânge sfera persoanelor care au calitatea procesuală activă de a formula contestație la executare, ceea ce este de natură a aduce atingere liberului acces la justiție.

Societatea Comercială „PERO GROUP” — S.R.L. consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu îngrădește nici un drept procesual și nu încalcă drepturi, libertăți sau interese legitime.

Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere” din Galați apreciază că dispozițiile criticate nu contravin art. 21 și art. 44 din Constituție, republicată, deoarece nu exclud de la exercitarea drepturilor procesuale nici o categorie sau grup social, ci, dimpotrivă, au ca scop instaurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a drepturilor constituționale, prevenind eventualele abuzuri și insecuritatea raporturilor juridice civile.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție și la garantarea dreptului de proprietate privată, întrucât art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă se referă doar la termenul de introducere a contestației la executare, iar nu la sfera persoanelor care au dreptul de a formula această contestație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 975/C/2003, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gian Siro Lupato și Societatea Comercială „LUPATO” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prin reglementarea art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă se îngrădește posibilitatea terților prejudiciați prin modul în care s-a desfășurat o anumită procedură de executare silită, de a promova contestație la executare, cu excepția celor care sunt titulari ai unui drept de proprietate ori ai unui alt drept real asupra bunului urmărit.

Mai mult, se apreciază că, spre deosebire de terții titulari de drepturi reale, cărora art. 401 alin. 3 din Codul de procedură civilă le recunoaște explicit posibilitatea de a

apela la acțiunile și cererile de drept comun atunci când a fost depășit termenul de introducere a contestației la executare, celelalte categorii de terți sunt lipsite și de o astfel de posibilitate.

În concluzie, se constată că textul de lege criticat nu se limitează la a restrânge accesul liber la justiție, ci lezează însăși esența acestui drept fundamental pentru o anumită categorie de persoane.

Judecătoria Galați apreciază că prevederile art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, întrucât liberul acces la justiție semnifică posibilitatea justițiabililor de a avea acces la mijloacele procedurale prevăzute de lege și trebuie interpretat în mod general, principal, iar nu în sens particular, referitor la o anumită procedură.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că terții pot utiliza calea procedurală a contestației la executare numai în măsura în care au fost vătămați prin actele sau măsurile de executare silită, interesul reprezentând o condiție generală a exercitării oricărei căi de atac și a îndeplinirii oricărui act de procedură. Așa fiind, dispoziția legală criticată nu aduce atingere accesului liber la justiție, ci, dimpotrivă, constituie o expresie a aplicării acestui principiu.

Pe de altă parte, procedura de soluționare a contestației la executare, incluzând și termenul de exercitare și subiectele acesteia, se întemeiază pe dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, care prevăd competența legiuitorului de a reglementa în acest domeniu.

Avocatul Poporului constată că dispozițiile art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin principiului liberului acces la justiție, ci, dimpotrivă, îl confirmă. Astfel, terții vătămați prin executare, precum și orice alte persoane interesate sau vătămate prin executare, indiferent dacă sunt sau nu titulari ai unui drept de proprietate, ori ai unui alt drept real, pot să-și valorifice pretențiile asupra bunului supus urmăririi în cadrul contestației la executare.

În consecință, se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judcătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000.

Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 401 alin. 2: *„Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă în termen de 15 zile de la efectuarea vânzării ori de la data predării silite a bunului”.*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor legale cuprinse în art. 399 din Codul de procedură civilă, împotriva executării silite înseși, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către toți cei interesați sau vătămați prin executare.

În argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la formula utilizată în alin. 2 al art. 401 din Codul de procedură civilă, potrivit căreia terța persoană care pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate introduce contestație la executare în termen de 15 zile de la efectuarea vânzării ori de la data predării silite a bunului, ceea ce impune concluzia că numai această persoană, iar nu și alți terți pot formula

contestație, încălcându-se, în acest mod, textul constituțional de referință.

În realitate, textul dedus controlului are un alt obiect și o altă finalitate decât cele pe care înțelege să i le confere autorul excepției, pentru a-și argumenta critica. Departe de a deroga de la prevederile art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă — derogare pe care ar implica-o în mod necesar, dacă obiectul și finalitatea sa ar fi cele atribuite de acesta, textul în cauză nu face decât să prevadă termenul pentru introducerea contestației la executare, precizând data de la care începe să curgă în diferite situații, printre care și aceea, prevăzută de alin. 2, când terțul pretinde un drept de proprietate sau alt drept real asupra bunului urmărit.

Curtea consideră că susținerea potrivit căreia terții contestatari care nu pretind un drept real asupra bunului urmărit nu au posibilitatea de a formula contestație la executare nu poate fi reținută, întrucât neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări *per a contrario*, operație care presupune a atribui legiuitorului ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis*. Prin urmare, Curtea reține că terții sus-menționați pot introduce contestație împotriva executării silite înseși, precum și împotriva oricărui act de executare, potrivit dispoziției de drept comun, respectiv în termen de 15 zile, care începe să curgă din momentul în care au luat cunoștință de actul de executare ce i-a vătămat.

Așa fiind, Curtea constată că textul de lege criticat nu realizează nici o restrângere cât privește sfera persoanelor îndreptățite a formula contestație la executare și dă pe deplin expresie prevederilor constituționale cuprinse în art. 21. De altfel, reglementarea de către legiuitor, în limitele stabilite de Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual —, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul drepturilor altor titulari, în egală măsură ocrotite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gian Siro Lupato și Societatea Comercială „LUPATO” — S.R.L. în Dosarul nr. 975/C/2003 al Judecătoriei Galați. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139

din 23 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Traian Simionică în Dosarul nr. 3.049/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibilă, arătând că textele de lege criticate au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003. Critica art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 este neîntemeiată, întrucât acesta nu contravine prevederilor Constituției României sau Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Norma de procedură asigură judecarea cauzei în mod echitabil pentru toate părțile implicate în proces, Curtea pronunțându-se asupra constituționalității textului de lege criticat prin Decizia nr. 120/2004, soluția adoptată impunându-se a fi menținută și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.049/2002, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Traian Simionică.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, potrivit dispozițiilor art. I pct. 17 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 58/2003, art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă, care reglementează recursul în anulare, au fost abrogate. În conformitate însă cu art. II alin. 3 din aceeași ordonanță, hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a acesteia rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate. Se arată că, în acest fel, legiuitorul a prevăzut expres un caz de ultraactivitate a legii vechi în ceea ce privește dispozițiile referitoare la recursul în anulare.

Așa fiind, o eventuală soluție de admitere a acestei căi de atac încalcă principiul securității raporturilor juridice și dreptul la un proces echitabil, înlăturându-se efectele unei proceduri judiciare care s-a finalizat cu o hotărâre judecătorească irevocabilă, care dobândește autoritatea lucrului judecat și, în plus, este executată.

În fapt, hotărârea prin care s-a dispus sistarea stării de indiviziune și atribuirea bunului a avut ca efect declararea autorului excepției drept proprietar exclusiv asupra bunului. Se consideră că acest drept nu are un caracter revocabil, însă posibila admitere a recursului în anulare are ca efect imposibilitatea absolută a autorului excepției de a-și valorifica dreptul de proprietate. În acest sens, se face trimitere la hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cazul „*Brumărescu împotriva României*”, 1999.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă și a prevederilor art. II alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 58/2003 „nu este admisibilă, deoarece Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe, ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei. Or, prevederile art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă sunt în continuare aplicabile în condițiile specificate de art. 725 alin. 4 din același cod”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul reține că, referitor la dispozițiile tranzitorii criticate de autorul excepției, neconstituționalitatea este invocată numai în măsura în care fac aplicabil în

continuare recursul în anulare. Prin urmare, critica nu vizează neconstituționalitatea acestor prevederi în sine, ci a celor care reglementează instituția amintită.

În ceea ce privește instituția recursului în anulare, se arată că, prin numeroase decizii, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în sensul constituționalității acesteia, reținând că nu contravine nici unuia dintre principiile Legii fundamentale, exemplu fiind Decizia nr. 73/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, sau Decizia nr. 6/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999.

Avocatul Poporului arată că, întrucât instanța constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce au ca obiect dispoziții legale în vigoare, excepția ce are ca obiect prevederile art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă, care au fost abrogate înainte de sesizarea Curții, este inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, se apreciază că textul de lege asigură accesul liber la justiție și garantează dreptul la apărare. Astfel, faptul că modul de exercitare a căilor de atac este reglementat de legea în vigoare în momentul pronunțării hotărârii respectă principiul neretroactivității legii, desființarea printr-o lege ulterioară a căilor de atac existente în momentul pronunțării contravenind prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2). De asemenea, supunerea hotărârilor judecătorești unor căi de atac și termene prevăzute de legea sub care au fost pronunțate nu îngreudește dreptul persoanei interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, desfășurarea unui proces echitabil.

În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 față de dispozițiile art. 20 și 44 din Constituție, republicată, și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aceasta nu poate fi reținută, întrucât textele de referință invocate nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă și art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003. Textele legale criticate din Codul de procedură civilă au următorul conținut:

— Art. 330: „*Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:*

1. *când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;*
2. *când prin hotărârea atacată s-a produs o încălcare esențială a legii, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond ori această hotărâre este vădit netemeinică;*
3. *când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată;*
4. *când Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale și faptul că partea, potrivit legii române, poate obține o reparație, cel puțin parțială, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță română.”;*

— Art. 330¹: „*În cazurile prevăzute de art. 330 pct. 1 și 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.*

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 3, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare.

În cazul prevăzut la art. 330 pct. 4, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data comunicării hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului către statul român.”;

— Art. 330²: „*După introducerea recursului în anulare, la cererea procurorului general sau a părții interesate, instanța poate să dispună suspendarea executării hotărârii atacate. În cazul în care suspendarea este cerută de partea interesată, cautiunea este obligatorie și va fi stabilită de către instanță. Dispozițiile art. 403 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.*

Cererea de suspendare se poate soluționa și înainte de primul termen de judecată, în camera de consiliu, cu citarea părților și concluziile procurorului.”;

— Art. 330³: „*La judecarea și soluționarea recursului în anulare se aplică în mod corespunzător dispozițiile privitoare la recurs.*

Judecata recursului în anulare se face de urgență și cu precădere, cu participarea procurorului, care expune motivele acestui recurs și pune concluzii.”;

— Art. 330⁴: „*Până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile din proces pot cere continuarea judecării.”;*

— Art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003: „*Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate.”.*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 20, 21 și 44 din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”;

— Art. 44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”.

Autorul excepției arată că se încalcă și prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul cuprins: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei

acuzării în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are următorul conținut: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, anterior sesizării sale, prevederile art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă au fost abrogate prin art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 25 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003. Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform căreia excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea Constituțională putând decide numai asupra actelor normative în vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, Curtea reține că acestea își limitează incidența exclusiv la situații juridice cu persistență în timp, așadar integrate domeniului său temporal de aplicare legitim, ceea ce impune concluzia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. A decide că, prin dispozițiile sale, legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, constituite prin efectul actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii. Legea nouă este însă aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. Neadmiterea unei atare soluții ar determina rezolvarea diferențiată a aceleiași situații juridice, în raport cu data modificării legii procesuale, ceea ce ar contraveni principiului egalității în drepturi a cetățenilor, aplicând persoanelor aflate în aceeași situație juridică un tratament discriminatoriu, contrar spiritului legii noi. Astfel, în ceea ce privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Traian Simionică în Dosarul nr. 3.049/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 25 martie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. 3⁴
din Codul de procedură penală**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihaly Nagy în Dosarul nr. 10.997/2003 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsă fiind partea Societatea Comercială „Expres” — S.R.L. din Cluj-Napoca, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Mihaly Nagy solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, deși sunt criticate dispozițiile art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală, astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 281/2003, la data sesizării Curții Constituționale aceste dispoziții fuseseră modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003. Întrucât în redactarea dată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, soluția legislativă a textului de lege criticat este diferită de cea

anterioară, în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 10.997/2003, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Mihaly Nagy, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, indicând art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, însă referindu-se la conținutul art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 281/2003, că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată. În opinia autorului excepției, expertiza medico-legală prevăzută de textul criticat ar trebui să rămână la domeniul strict medical în ceea ce privește stabilirea capacității arestatului de a suporta regimul detenției, aprecierea faptului dacă cel arestat preventiv suferă de o boală care îl pune în imposibilitatea de a „suporta” regimul detenției bazându-se pe elemente profund subiective, străine de înfăptuirea justiției în mod egal și obiectiv pentru toți cetățenii.

Judecătoria Cluj-Napoca consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se arată că „dispoziția din art. 139 alin. 3 Cod procedură penală modificată prin

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, nu încalcă dispozițiile art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, întrucât reglementarea legală în vigoare este în măsură să răspundă cerințelor din art. 136 alin. 8 Cod procedură penală, conform căruia la alegerea măsurii preventive se ține seama, între altele, și de sănătatea persoanei față de care se ia măsura.“

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul consideră că dispozițiile criticate, potrivit cărora revocarea măsurii arestării preventive se dispune dacă instanța constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel arestat preventiv suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Direcției Generale a Penitenciarelor, sunt întemeiate pe un criteriu obiectiv, astfel încât argumentele invocate de autorul excepției privitoare la „aprecierile nemedicale asupra posibilităților bolnavului de a suporta sau nu regimul detenției“ sunt lipsite de obiect. Posibilitatea de aplicare în cadrul rețelei medicale a Direcției Generale a Penitenciarelor a unui anumit tratament, specific unei anumite boli, constituie o circumstanță de fapt, obiectivă, așadar în deplin acord cu prevederile art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată. În concluzie, Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului precizează că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 139 alin. 3⁴, introdus prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, iar nu dispozițiile art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, așa cum se arată în încheierea de sesizare a Curții Constituționale. Totodată arată că, la data sesizării Curții Constituționale, conținutul art. 139 alin. 3⁴ era modificat prin art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, iar în actuala redactare soluția legislativă a textului de lege criticat este diferită de cea anterioară. În condițiile în care conținutul art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală era modificat la data sesizării Curții Constituționale, sunt incidente prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile legale în vigoare. În concluzie, Avocatul Poporului apreciază că excepția este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală. Așa cum rezultă însă din concluziile scrise depuse de autorul excepției de neconstituționalitate la dosarul instanței de judecată, excepția privește dispozițiile art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală, astfel cum a fost introdus prin art. I pct. 62 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, având următorul conținut: „*De asemenea, dacă instanța constată, pe baza unei expertize medico-legale că cel arestat preventiv suferă de o boală care îl pune în imposibilitatea de a suporta regimul detenției, dispune, la cerere sau din oficiu, revocarea măsurii arestării, atât în cazul în care a luat ea această măsură, cât și în cazul arestării provizorii dispuse de procuror.*“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, potrivit cărora justiția se înfăptuiește în numele legii și este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea constată că, la data ridicării excepției, era în vigoare textul art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală în redactarea dată prin art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003 privind modificarea Codului de procedură penală, având următorul conținut: „*De asemenea, dacă instanța constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel arestat preventiv suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Direcției Generale a Penitenciarelor, dispune, la cerere sau din oficiu, revocarea măsurii arestării preventive.*“

Din comparația cu textul avut în vedere de autorul excepției se constată că, în actuala redactare (existentă de altfel la data ridicării excepției de neconstituționalitate), soluția legislativă a textului de lege criticat este diferită de cea anterioară. Astfel, dacă, potrivit reglementării anterioare, instanța dispunea revocarea măsurii arestării preventive în cazul în care constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel arestat suferă de o boală de natură a-l pune „*în imposibilitatea de a suporta regimul detenției*“, în redactarea actuală revocarea măsurii arestării se dispune de către instanță dacă aceasta constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel arestat suferă de o boală „*care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Direcției Generale a Penitenciarelor*“. Or, posibilitatea tratării unei boli în rețeaua medicală a Direcției Generale a Penitenciarelor constituie o chestiune de fapt, obiectivă, aflată în afara puterii de apreciere a judecătorului. Cum autorul excepției critică dispozițiile art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală tocmai pentru lipsa reglementării unui criteriu obiectiv care să fundamenteze revocarea măsurii arestării preventive în situația inculpatului bolnav, iar în redactarea

dată acestui text legal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, fiind instituit un asemenea criteriu, nu se mai regăsește obiectul criticii de neconstituționalitate, excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. 3⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihaly Nagy în Dosarul nr. 10.997/2003 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE.

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol

Având în vedere prevederile art. 66 și ale art. 111 lit. k) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(2) Prevederile prezentului ordin, referitoare la documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole, se aplică numai pentru produsele care se transportă sub formă neîmbuteliată (vrac).

(3) Prezentul ordin stabilește, de asemenea, reguli pentru ținerea registrelor de evidență de către persoanele care dețin produse vitivinicole.

Art. 2. — (1) Orice persoană fizică sau juridică, care efectuează un transport de produse vitivinicole, trebuie să întocmească, pe răspunderea sa, un document de însoțire a acestui transport.

(2) Modelul documentului de însoțire este prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Instrucțiunile de completare a documentului de însoțire sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Nu se completează documentul de însoțire în următoarele cazuri:

a) transportul strugurilor în cadrul aceleiași unități de producție vitivinicolă, de la punctul de recoltare la centrul de prelucrare industrială al unității;

b) transportul oțetului din vin;

c) transportul tescovinei din struguri, atunci când acest transport este însoțit de un buletin de livrare, în condiții determinate și sub control;

d) transportul produselor conținute în recipiente cu un volum nominal de maximum 5 litri, atunci când cantitatea totală transportată nu depășește:

— 5 litri, dacă este vorba despre distilate de vin, must de struguri concentrat, rectificat sau nu;

— 60 de litri pentru toate celelalte produse;

e) transportul vinurilor sau al sucului de struguri destinat reprezentanțelor diplomatice, consulatelor și organismelor similare, în limita scutițiilor care le sunt acordate;

f) transportul de vin sau de suc de struguri care nu este destinat vânzării sau care se află la bordul navelor, aeronavelor și trenurilor pentru a fi consumat la bord;

g) transportul de vin și de must de struguri parțial fermentat efectuat de un particular, destinat consumului

familial, atunci când cantitatea transportată nu depășește 60 de litri;

h) transportul unui produs destinat experimentelor științifice sau tehnice, atunci când cantitatea totală transportată nu depășește 100 de litri;

i) transportul de mostre comerciale;

j) transportul de mostre destinate unui serviciu sau unui laborator oficial.

Art. 4. — (1) Documentul de însoțire se poate folosi numai pentru o singură operațiune de transport.

(2) Atunci când se constată că un transport, pentru care se cere un document de însoțire, se efectuează fără acest document sau pe baza unui document care conține indicații false, eronate sau incomplete, autoritatea competentă ia măsurile corespunzătoare privind evidența produselor vitivinicole.

Art. 5. — În cazul în care în cursul transportului se produce un caz de forță majoră sau accident neprevăzut, care poate antrena fie fracționarea, fie pierderea unei părți sau a totalității încărcăturii pentru care se cere un document de însoțire, transportatorul solicită autorității competente din locul în care s-a produs cazul de forță majoră sau accidentul neprevăzut să elibereze un proces-verbal de constatare a faptelor.

Art. 6. — (1) Persoanele fizice sau juridice care dețin produse vitivinicole în scopul comercializării au obligația de a ține registre de evidență.

(2) Nu sunt obligați să țină registre de evidență:

a) detailiștii care exercită o activitate comercială privind vânzarea directă în cantități mici la consumator;

b) vânzătorii de băuturi consumate exclusiv pe loc;

c) producătorii de oțet din vin.

Art. 7. — (1) Registrele de evidență sunt:

— registrul de intrări-ieșiri pentru produse vitivinicole în vrac, prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentul ordin;

— registrul practicilor și tratamentelor oenologice, prevăzut în anexa nr. 4 care face parte integrantă din prezentul ordin;

— registrul de intrări-ieșiri pentru utilizarea alcoolului și zaharozei în practicile oenologice, prevăzut în anexa nr. 5 care face parte integrantă din prezentul ordin;

— registrul de îmbuteliere, prevăzut în anexa nr. 6 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Registrele de evidență sunt completate de către producători, persoane fizice sau juridice, și sunt compuse din foi fixe, numerotate în ordine și ștampilate de către Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol din cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București.

(3) Registrele de evidență sunt păstrate la sediul producătorului.

(4) Producătorii au obligația să își stabilească procentul maxim de pierderi care rezultă din evaporarea în cursul depozitării sau din diferitele operațiuni tehnologice.

Art. 8. — (1) În registrele de practici și tratamente oenologice se evidențiază următoarele operațiuni:

a) ridicarea potențialului alcoolic al vinurilor;

b) acidifierea;

c) dezacidifierea;

d) îndulcirea;

e) adaosul de alcool pentru producerea unor vinuri speciale;

f) îmbutelierea.

(2) Pentru fiecare dintre operațiunile menționate la alin. (1) se consemnează:

a) operațiunea efectuată și data acesteia;

b) natura și cantitățile produselor utilizate;

c) cantitatea de produs obținută prin această operațiune;

d) cantitatea produsului utilizat;

e) denumirea produselor înainte și după această operațiune, conform legislației în vigoare;

f) identificarea recipientelor în care se aflau produsele înscrise în registrele de evidență înaintea operațiunii și după aceasta;

g) în cazul îmbutelierii, numărul buteliilor și volumul acestora.

Art. 9. — Producătorii sunt obligați să țină evidența următoarelor produse folosite în practicile oenologice:

a) zaharoză;

b) must de struguri concentrat;

c) must de struguri concentrat rectificat;

d) produse utilizate pentru acidifiere;

e) produse utilizate pentru dezacidifiere;

f) alcooluri și distilate de vin.

Art. 10. — (1) Registrele de intrări-ieșiri trebuie încheiate o dată cu bilanțul anual.

(2) În cadrul bilanțului anual se efectuează inventarul stocurilor.

(3) Stocurile existente trebuie să fie înscrise ca „intrare” în registre la o dată ulterioară bilanțului anual.

(4) Dacă în bilanțul anual apar diferențe între stocul teoretic și stocul efectiv, acest lucru trebuie evidențiat în situațiile încheiate.

Art. 11. — Înregistrările în registrele de intrări-ieșiri se realizează astfel:

a) pentru intrări, cel târziu în ziua lucrătoare după data recepționării și pentru ieșiri, cel târziu în a treia zi lucrătoare după data expedierii;

b) pentru cele menționate în art. 8 și 9, cel târziu în prima zi lucrătoare după data operării și pentru cele privind îmbogățirea, în aceeași zi.

Art. 12. — Documentele de însoțire și registrele de evidență trebuie să fie păstrate minimum 5 ani de la încheierea anului calendaristic în cursul căruia au fost întocmite.

Art. 13. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Ilie Sârbu

DOCUMENT
de însoțire a produselor vitivinicole

<p>1. Expeditor (denumirea/numele; sediul/adresa/codul SIRUTA)</p> <p>Semnătura/ștampila</p> <p>CF/CNP</p>	<p>2. Numărul de referință</p> <hr/> <p>4. Autoritatea competentă la locul descărcării</p> <hr/> <p>6. Data expedierii</p>
<p>3. Destinatar (denumirea/numele; sediul/adresa/codul SIRUTA)</p>	<p>7. Locul livrării</p>
<p>5. Transportatorul (denumirea/numele; sediul/adresa/codul SIRUTA)</p>	<p>8. Descrierea produsului</p>
<p>10. Informații suplimentare</p>	<p>9. Cantitatea</p>
<p>8. Descrierea produsului</p>	<p>11. Certificate (privind anumite vinuri)</p>
<p>12. Verificarea autorității competente (semnătura/ștampila)</p>	<p>13. Societatea semnatară și nr. de telefon</p> <hr/> <p>14. Numele semnatarului</p> <hr/> <p>Locul și data</p> <hr/> <p>Semnătura/ștampila</p>

INSTRUCȚIUNI

de completare a documentului de însoțire a produselor vitivinicole

1. Produsele vitivinicole sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 la Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002.

2. a) Documentul de însoțire a produselor vitivinicole se completează și se înregistrează în 4 exemplare, dintre care un exemplar rămâne la expeditor, un exemplar însoțește transportul, se depune și se înregistrează la destinatar.

b) Lunar, dar nu mai târziu de data de 10 a lunii următoare, unitățile expeditoare întocmesc un centralizator al documentelor de însoțire a produselor vitivinicole livrate, centralizator care, însoțit de câte un exemplar din fiecare document de însoțire, se înaintează Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol și Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri în situația când s-au efectuat livrări de vinuri cu denumire de origine controlată.

3. Numărul de referință (rubrica nr. 2) este numărul facturii sau numărul din registrul de intrări-ieșiri al expeditorului.

4. Autoritatea competentă (rubrica nr. 4) este reprezentată de inspectorul Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic și Vitivinicol în a cărei rază de competență este situat destinatarul. Viza inspectorului respectiv se obține în cel mult 5 zile de la data descărcării.

5. Transportatorul (rubrica nr. 5) trebuie să aibă specificat: tipul mijlocului de transport utilizat, numărul de înmatriculare sau numărul de circulație, capacitatea mijlocului de transport.

6. Descrierea produsului (rubrica nr. 8) cuprinde:

a) categoria produsului, corespunzătoare legislației în vigoare;

b) tăria alcoolică dobândită și cea totală, exprimată în % vol. și zecimi de % vol.;

c) densitatea, exprimată în g/cm³;

d) conținutul în zahăr al mustului de struguri concentrat, al mustului de struguri concentrat rectificat și al sucului de struguri concentrat se exprimă în grame pe litru și pe kilogram;

e) tăria alcoolică dobândită a tescovinei și drojdiei de vin poate fi, de asemenea, indicată (opțional) și se exprimă în litri alcool pur pe hectolitr;

f) toleranțele care sunt permise:

— pentru tăria alcoolică totală sau cea dobândită, o toleranță de $\pm 0,2\%$ vol.;

— pentru densitate, o toleranță de 6 unități în plus sau minus la cea de-a patra zecimală ($\pm 0,0006$);

— pentru conținutul de zahăr, $\pm 3\%$;

g) centrul viticol din care este originar produsul transportat;

h) practicile oenologice aplicate produselor transportate (îmbogățire, acidifiere, dezacidifiere, adaos de alcool, îndulcire, cupajare etc.)

7. Cantitatea (rubrica nr. 9) se exprimă astfel:

— pentru produse în vrac, cantitatea netă totală în hectolitri, cu toleranța admisă de 1,5% din cantitatea netă totală;

— pentru struguri, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat, suc de struguri concentrat, drojdie de vin, în tone sau kilograme.

8. Informații suplimentare (rubrica nr. 10) cuprinde modul de realizare a cupajării, astfel:

— s-a adăugat un produs originar dintr-un areal viticol diferit de cel din denumire;

— s-a adăugat un produs obținut dintr-un sortiment de vin diferit de cel din denumire;

— s-a adăugat un produs recoltat în timpul unui an diferit de cel din denumire.

9. Certificate (privind anumite vinuri — rubrica nr. 11): numărul certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinului cu denumire de origine controlată, semnătura și ștampila inspectorului Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri din raza locului de expediere.

10. Verificarea autorității competente (rubrica nr. 12) se referă la inspectorul Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol în a cărei rază de competență este situat expeditorul. Viza inspectorului respectiv se obține cu cel mult 10 zile înainte de data expedierii, în urma verificării de către acesta a loturilor de produse vitivinicole pregătite pentru livrare, privind încadrarea acestor loturi în parametrii prevăzuți de legislație pentru fiecare categorie de calitate.

11. Societatea și numele semnatarului (rubrica nr. 13—14) se referă la destinatar.

ANEXA Nr. 3*)

REGISTRUL
de intrări-ieșiri pentru produse vitivinicole în vrac

Nr. volum.....

Societatea/ persoana(denumire ; nume/prenume).....
 C.F./C.N.P.....
 Localitatea.....
 Judetul..... Cod SIRUTA.....
 Nr. din Registrul Industriilor Vitivinicole.....
 Directia pentru agricultura si dezvoltare rurala.....

CERTIFICA : Acest registru contine pagini fixe, numerotate consecutiv incepand de la nr.001, respectiv paginile fara
 sot pentru intrari si paginile cu sot pentru iesiri, stampilate si vizate la data de...../200..

Inspector I.S.C.T.V.....
 L.S.

Producator,
 L.S.

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

INTRARI

Data	Documentul de insotire (1) sau factura(2)		Furnizor	Tipul si nr. recipient	Musturi de struguri proaspeti(hl)		V.D.O.C (hl)		Vin. de calitate cu indicatie geografica (hl)		Vinuri de masa (hl)		Alte produse vitivinicole		Taria alcoolica (%vol)		Obs.
	Tipul	Nr.refe-rinta/ Seria			Albe	Rosii/ Roze	Albe	Rosii/ Roze	Albe	Rosii/ Roze	Albe	Rosii/ Roze	Denu-mire	Canti-tate t/kg/ hl	doban dita	totala	
Stoc	x		x	x													
Sold	x		x	x													

Tipul recipientului : butoi, budana, cisterna.

Nr.pag ...002

IESIRI

Data	Documentul de insotire (1) sau factura(2)		Destinatar	Tipul si nr.recipient	Musturi de struguri proaspeti (hl)			V.D.O.C (hl)			Vin de calitate cu indicatie geografica (hl)			Vinuri de masa (hl)			Alte produse vitivinicole (t/kg/hl)		Taria alcoolica (%vol)		Obs.
	Tipul	Nr.referinta/Seria			A*	R*	Pierderi	A*	R*	Pierderi	A*	R*	Pierderi	A*	R*	Pierderi	Denumire	Cantitate	dobandita	totala	
Stoc	x		x	x																	
sold	x		x	x																	

Nota : A*- albe ; R*- rosii/roze
 Tipul recipientului : butoi, budana, cisterna.

ANEXA (Nr. 4*)

REGISTRUL
practicilor și tratamentelor oenologice

Nr. volum.....

Societatea/ persoana(denumire ; nume/prenume).....
 C.F./C.N.P.....
 Localitatea.....
 Judetul.....Cod SIRUTA.....
 Nr. din Registrul Industriilor Vitivinicole.....
 Directia pentru agricultura si dezvoltare rurala.....

CERTIFICA : Acest registru contine pagini fixe, numerotate consecutiv incepand de la nr.001, stampilate si vizate la data de...../200..

Inspector I.S.C.T.V.....
 L.S.

Producator,
 L.S.

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

Practici si tratamente oenologice – Ridicarea potentialului alcoolic al vinurilor

Data	Produsul initial	Tipul si nr.reci-pient	Cantitatea (hl)	Taria alcoolica dobandita %vol	Adaos de zaharoza/must de struguri concentrat/must de struguri concentrat rectificat				Tipul si nr.reci-pient	Observatii	
					Cantitatea adaugata		Produsul final	Cantitatea hl			Taria alc. totala % vol
					Doza g/l	Totala Kg; hl					

Practici si tratamente oenologice – Acidifiere/ dezacidifiere

Data	Produsul initial	Tipul si nr.reci-pient	Cant. (hl)	Aciditate totala initiala, in acid tartric g/l	Felul operatiunii Acidifiere-A Dezacidifiere-D	Operatiunea tehnologica			Tipul si nr.reci-pient	
						Cantitatea adaugata		Cantitate hl		Aciditate totala finala, in acid tartric g/l
						Doza g/l	Totala kg			

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 367/27.IV.2004

Practici si tratamente oenologice – Adaosul de alcool etilic de origine viticola sau agricola/distilat de vin

Data	Produsul initial	Tipul si nr. reci-pient	Cantitatea (hl)	Taria alcoolica dobandita %vol	Produsul final				Tipul si nr. reci-pient	Observatii	
					Cantitatea de alcool adaugata		Denumirea produsului	Cantitatea (hl)			Taria alcoolica totala % vol
					Taria alc. %vol	hl					

ANEXA Nr. 5.)

REGISTRUL
de intrări-ieșiri pentru utilizarea alcoolului
și zaharozei în practica oenologică

Nr. volum.....

Societatea/ persoana(denumire ; nume/prenume).....
 C.F./C.N.P.....
 Localitatea.....
 Judetul.....Cod SIRUTA.....
 Nr. din Registrul Industriilor Vitivinicole.....
 Directia pentru agricultura si dezvoltare rurala.....

CERTIFICA : Acest registru contine pagini fixe, numerotate consecutiv incepand de la nr.001, respectiv paginile fara
 sot pentru intrari si paginile cu sot pentru iesiri, stampilate si vizate la data de...../200..

Inspector I.S.C.T.V
 L.S.

Producator,
 L.S.

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

INTRARI

Nr.pag ...001

Data	Produsul	Furnizor	Nr.doc.inso- tire/factura	Alcool etilic			Zaharoza	Observatii
				Tipul si nr.recipient	Taria alc. %vol	Cantitatea hl	Cantitatea kg	
Stoc		x	x					
Sold		x	x					

Nr.pag ...002

IESIRI

Data	Operatiunea tehnologica *	Alcool etilic			Zaharoza
		Tipul si nr.recipient	Taria alc. %vol	Cantitatea hl	
Stoc	x	x			
Sold	x	x			

* Conform art. 8 din prezentul ordin

ANEXA Nr. 6*)

**REGISTRUL
de îmbutelire**

Nr. volum.....

Societatea/ persoana (denumire ; nume/prenume).....
 C.F./C.N.P.....
 Localitatea.....
 Judetul.....Cod SIRUTA.....
 Nr. din Registrul Industriilor Vitivinicole.....
 Directia pentru agricultura si dezvoltare rurala.....

CERTIFICA : Acest registru continepagini fixe, numerotate consecutiv incepand de la nr.001, numerotate consecutiv incepand de la nr.001, respectiv paginile fara sot pentru intrari si paginile cu sot pentru iesiri, stampilate si vizate la data de...../200..

Inspector I.S.C.T.V.....
 L.S.

Producator,
 L.S.

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

- INTRARI

Nr.pag ...001

IMBUTELIERE							
Data	Denumirea produsului	Tipul si nr. recipient	Cantitatea (l)			Numarul de butelii	Capacitatea unitara (capacitatea/butelie)
			Rosii/Roze	Albe	Pierderi (litri)		
Stoc							
Sold							

IESIRI

Nr.pag ...002

LIVRARI							
Data	Denumirea produsului	Documentul de insotire/ factura		Cantitatea (numar butelii)		Nr. lot	Observatii
		Tipul	Nr.refe-rinta/ Seria	Rosii/Roze	Albe		
Stoc		x	x				
Sold		x	x				

DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE**cu privire la concentrarea economică realizată prin achiziționarea de către LNM HOLDINGS NV a pachetului majoritar de acțiuni al Polskie Huty Stali Spolka Akcyjna din Republica Polonă**

Președintele Consiliului Concurenței,
în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2003;
3. prevederilor Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările ulterioare;
4. prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
6. Notificării concentrării economice înregistrate la Consiliul Concurenței cu nr. RS 416 din 28 noiembrie 2003;
7. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS 416 din 28 noiembrie 2003;
8. Notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată, înregistrată cu nr. V3—307 din 19 februarie 2004

și luând în considerare următoarele aspecte:

1. Concentrarea economică a fost realizată prin achiziționarea de către LNM HOLDINGS NV a pachetului majoritar de acțiuni (62,2%) al societății Polskie Huty Stali din Republica Polonă, în baza Contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat cu Trezoreria de Stat a Republicii Polone la data de 27 octombrie 2003.

2. Operațiunea de dobândire a controlului realizată de LNM HOLDINGS NV cade sub incidența Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, încadrându-se în prevederile referitoare la realizarea unei concentrări economice, specificate în art. 11 alin. (2) lit. b) și în prevederile referitoare la pragul cifrei de afaceri specificat în art. 15 din aceeași lege, modificat prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 216/2002.

3. Principalul obiect de activitate al societății Polskie Huty Stali constă în producerea și comercializarea produselor semifabricate din oțel alungite, plate sau de alt tip, sub formă de produse semifinite, profile, produse laminate la cald, țevi sudate și șine.

4. LNM HOLDINGS NV are ca activitate principală fabricarea și vânzarea produselor din oțel, fiind al doilea mare producător de oțel din lume. Ca activități secundare, LNM HOLDINGS NV fabrică diverse produse derivate, rezultate din procesul tehnologic, care sunt în mod corespunzător prelucrate și vândute pe piață sau folosite pentru nevoile proprii, după caz.

5. Piețele produsului sunt cele pe care societatea achiziționată este prezentă și sunt reprezentate de piața produselor semifinite din oțel, piața profilelor din oțel, piața produselor din oțel laminate la cald, piața țevilor sudate și piața șinelor.

6. Pe piața românească în anul 2002 societatea Polskie Huty Stali deține următoarele cote de piață:... pe piața produselor semifinite din oțel,... pe piața profilelor din oțel,... pe piața produselor laminate la cald din oțel,... pe piața țevilor sudate și... pe piața șinelor.

7. Piața geografică este reprezentată de teritoriul României.

8. LNM HOLDINGS NV este prezent pe piețele relevante, în mod indirect, în proporții semnificative: pe piața produselor semifinite din oțel deține o cotă de aproximativ... (Societatea Comercială „Ispat Sidex” — S.A. ... și Societatea Comercială „Siderurgica” — S.A. ...), pe piața profilelor din oțel deține o cotă de aproximativ... (Societatea Comercială „Siderurgica” — S.A. ... și Nova Hut Cehia ...), pe piața produselor laminate la cald din oțel deține o cotă de... prin intermediul Societății Comerciale „Ispat Sidex” — S.A. (principalul producător din România de astfel de produse), iar pe piața țevilor sudate, o cotă de... prin intermediul Societății Comerciale „Ispat Tepro” — S.A.

9. Concentrarea economică realizată nu va modifica în mod semnificativ structura de pe piețele relevante definite, chiar dacă LNM HOLDING NV deține o poziție dominantă pe piața produselor laminate la cald din România, având în vedere cota nesemnificativă pe care o are societatea cumpărată pe această piață.

10. Datorită sprijinului financiar și know-how pe care îl deține LNM HOLDINGS, societatea Polskie Huty Stali își poate întări poziția pe piețele Centrală și Est-Europeană, prin intermediul unei mai mari eficiențe a producției și a calității, îmbunătățindu-și astfel competitivitatea,

DECIDE:

Art. 1. — Se autorizează concentrarea economică realizată prin dobândirea controlului de către LNM HOLDINGS NV asupra societății Polskie Huty Stali Spolka Akcyjna din Republica Polonă, în conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 124 lit. b) din cap. II al părții a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, constatându-se că,

deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 22 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, este de... și se va plăti în maximum 30 de zile de la data comunicării prezentei decizii, cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în

contul nr. 361280018302, deschis la BCR Centrală, cod SWIFT — RNCBROBU, beneficiar Direcția Trezorerie și Contabilitate Publică Galați, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Ordinul de plată va avea menționat pe verso, în rubrica Cod cont, contul nr. 20.17.01.03. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării sale părților implicate în operațiunea de concentrare economică.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată în termen de 30 de zile de la comunicare la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, potrivit prevederilor art. 52 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Secretariatul general și Departamentul bunuri industriale din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 6. — În conformitate cu dispozițiile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și

completările ulterioare, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala LNM HOLDINGS NV.

Art. 7. — Această decizie va fi transmisă la:

Agentul economic achizitor:

LNM HOLDINGS NV

Sediul: Penstraat 105, Curaçao, Antilele Olandeze;

Prin împuternicit:

MUSAT & ASOCIAȚII

Sediul: municipiul București, Bd. Aviatorilor nr. 43, Sectorul 1, cod 712612.

Agentul economic achiziționat:

POLSKIE HUTY STALI SPOLKA AKCYJNA

Sediul: Ul. Chorzowska 50, 40—121 Katowice, Republica Polonă.

Președintele Consiliului Concurenței,

Theodor Valentin Purcărea

București, 23 februarie 2004.

Nr. 77.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
